

Khutba Khulasa 14.02.2020 വുത്ബ സംഗ്രഹം

സയ്യിദുനാ ഹദ്ദിത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യൂബുല്ലാഹ് ലണ്ടനിലെ വൈത്തുൽ ഹുത്തുഹിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ വുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

നബി^(സ) തിരുമേനിയുടെ മഹോന്നത പദവിയിലുള്ള ബദരീ സ്വഹാബി ഹദ്ദിത് മുഹമ്മദ് ബിൻ മസ്ലമ^(ര)യുടെ വിശ്വാസദീപ്തമായ വിവരണങ്ങൾ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

കഴിഞ്ഞ വുത്ബയിൽ ഞാൻ മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമയെക്കുറിച്ചാണ് വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതിൽ കുറച്ചു വിവരിക്കാൻ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് ഇൻശാ അല്ലാഹ് അതു വിവരിക്കുന്നതാണ്. കഅബ് ബിൻ അശ്റഫിന്റെ വധവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കാര്യമിതാണ്, ഹദ്ദിത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമ അയാളെ ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് വീട്ടിൽനിന്നും അകലെ കൊണ്ടുപോയി വധിച്ചു. അത് (തന്ത്രം) കളവാകില്ലെ? അതുപോലെതന്നെ ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ഒരു ഹദീസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൂന്ന് അവസരങ്ങളിൽ കളവു പറയൽ അനുവദനീയമാണ് എന്ന കാര്യവും പറഞ്ഞിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അത് തെറ്റായ സങ്കല്പമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഹദീസിനെ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നബി^(സ) തിരുമേനി കളവു പറയുന്നതിനും ദീൻ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനുമുള്ള അനുവാദം നല്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന ഒരു കൃസ്ത്യാനിയുടെ ആക്ഷേപത്തിനു മറുപടിയായി ഹദ്ദിത് മസീഹ് മൗഊദ്^(അ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: സത്യത്തെ നിർബന്ധപൂർവ്വം നിലനിർത്താൻ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ കല്പിക്കുന്നതിന്റെ പത്തിലൊന്നുപോലും ഇഞ്ചിലിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ കളവു പറയുന്നത് ബിംബാരാധനക്കു തുല്യമായിട്ടാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

അതായത് ബിംബാരാധനയുടെയും കളവിന്റെയും മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും വിട്ടു നില്ക്കുക. (അൽഹജ്ജ്-31) പിന്നീട് മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറഞ്ഞു:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمًا يَتَّقُونَ يَتَّقُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ

وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَوْ نُفُوسِهِمْ وَالْأَفْرَبِينَ

വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ സത്യത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരാകുകയും ചെയ്യൂവിൻ. നിങ്ങൾക്കു തന്നെയോ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കോ ബന്ധുക്കൾക്കോ അതുകൊണ്ടു നഷ്ടമുണ്ടായാൽത്തന്നെയും. (അന്നി സാഅ്-136) അല്ലയോ ദൈവഭയമില്ലാത്തവരേ ഇഞ്ചിൽ തുറന്ന് ഞങ്ങൾക്കൊന്ന് കാണിച്ചു തരിക. ഇത്തരത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ മാർഗം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള കല്പന ഇഞ്ചിലിൽ എവിടെയാണുള്ളത്?

ഫതഹ് മസീഹ് എന്നു പേരുള്ള അതേ കൃസ്ത്യാനിയോടു തന്നെ ഹദ്ദിത് മസീഹ് മൗഊദ്^(അ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: നബി^(സ) തിരുമേനി മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽ കളവു പറയുവാനുള്ള അനുവാദം നല്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് താങ്കൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇത് താങ്കളുടെ അജ്ഞത മൂലമുണ്ടായ തെറ്റാണ്. ഒരു ഹദീസിലും കളവു പറയുവാനുള്ള അനുവാദം ഒരിക്കലും നല്കിയിട്ടില്ല. ഹദീസിലുള്ള പദം **أَنْ تَقُولُوا** അതായത് നീ വധിക്കപ്പെടുകയോ തീയിലെരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്താലും ഒരിക്കലും സത്യത്തെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ആയതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ജീവൻ തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും ശരി സത്യത്തെ ഉപേക്ഷിക്കരുത് എന്നു ഖുർആനും, നിങ്ങൾ വധിക്കപ്പെട്ടാലും തീയിലെരിക്കപ്പെട്ടാലും ശരി സത്യം മാത്രമേ പറയാവൂ എന്നു ഹദീസും പറഞ്ഞിരിക്കെ ഖുർആനും ഹദീസുകൾക്കും എതിരായിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസ് ഉണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ അതൊരിക്കലും അംഗീകരിക്കാവതല്ല. വിശുദ്ധ ഖുർആനും സ്വഹീഹായ ഹദീസുകൾക്കും എതിരല്ലാത്ത ഹദീസുകൾ മാത്രമേ നാം സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ.

കളവ് ഇസ്ലാമിൽ നിഷിദ്ധമാണ്. മാലിന്യത്തിനും ശിർക്കിനും തുല്യമാണ്. എന്നാൽ ചില അസ്വസ്ഥതയുളവാക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ദയാർഥ പദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് ചില ഹദീസുകളിലുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ദയാർഥ പ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കുന്നവരാണ് ഉത്തമർ എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ദയാർഥപ്രയോഗം തഖ്വയുടെ ഉന്നത നിലവാരത്തിന് എതിരാണ്. വ്യക്തമായ സത്യം തന്നെയാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമമായത്. അതു കാരണമായി വധിക്കപ്പെട്ടാലും തീയിലെരിക്കപ്പെട്ടാലും.

ശേഷം ഹുസൂർ പറഞ്ഞു: ഇനി ഞാൻ ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമയുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കാം. ബന്നുനദീർ ഗോത്രക്കാർ നബി^(സ) തിരുമേനിയുടെമേൽ ചതിയിൽ ചക്കുകല്ല് വീഴ്ത്തി കൊലപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹു വെളിപാടു മുഖേന നബി^(സ)ക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് വിവരം നൽകിയിരുന്നു. അപ്പോൾത്തന്നെ നബി^(സ)തിരുമേനി അവിടെ നിന്നും എന്തോ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി എഴുന്നേൽക്കുന്നപോലെ എഴുന്നേറ്റു മദീനയിലേക്കു പോയി നബി തിരുമേനി പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വഹാബാക്കൾ അല്പനേരം കാത്തിരുന്നശേഷം അവരും പിറകെ പോയി മദീനയിലെത്തി. മദീനയിലെത്തിയപ്പോൾ അവർക്കു മനസ്സിലായി നബി^(സ) ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമയെ വിളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബൂബക്കർ^(റ) പറഞ്ഞു: യാ റസൂലല്ലാഹ് അങ്ങ് ഞങ്ങളാരും അറിയാതെ എഴുന്നേറ്റു വന്നു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: യഹൂദികൾ എന്നെ ചതിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അല്ലാഹു എനിക്ക് അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു നൽകിയപ്പോൾ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു വന്നതാണ്.

നബി^(സ) തിരുമേനി ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമയെ വിളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു; ബന്നുനദീരിലെ യഹൂദികളുടെ അടുക്കൽ പോയി പറയുക, എന്നെ റസൂലുല്ലാഹി^(സ)യാണ് നിങ്ങളുടെയടുക്കേലേക്കയച്ചത്. എന്റെ പട്ടണത്തിൽനിന്നും പോയിക്കൊള്ളുക എന്നു പറയാൻ എന്നെ ഏല്പിച്ചയച്ചതാണ്. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം യഹൂദികളുടെയടുക്കൽ പോയി പറഞ്ഞു: നബി^(സ) തിരുമേനി എന്നെ ഒരു സന്ദേശവുമായിട്ടാണ് അയച്ചിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ അതിനു മുമ്പായി നിങ്ങൾത്തന്നെ നിങ്ങളുടെ സഭകളിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാര്യം നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാം. യഹൂദികൾ ചോദിച്ചു: അതെന്താണ്? മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമ പറഞ്ഞു: ഞാൻ മുസാക്കിറങ്ങിയ തൗറത്തിനെ സത്യം ചെയ്തു കൊണ്ടു പറയുകയാണ്, നബി^(സ) തിരുമേനിയുടെ ആഗമനത്തിനു മുമ്പ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെയടുക്കൽ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നതോർമ്മയുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ തൗറത്ത് നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നിവർത്തി വച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ സദസ്സിൽവെച്ച് നിങ്ങളെന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു, അല്ലയോ ഇബ്നു മസ്ലമ നീ ആഹാരം ആവശ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം ഞങ്ങൾ നിനക്ക് ആഹാരം നൽകാം. നീ യഹൂദിയാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ യഹൂദിയാക്കാം. മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമ പറയുന്നു: ഞാനന്ന് പറയുമായിരുന്നു; നിങ്ങളെനിക്കു ആഹാരം നൽകുക, എന്നെ യഹൂദിയാക്കരുത്. ഞാനൊരിക്കലും യഹൂദിയാകുകയില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങളെനിക്ക് ഒരു തളികയിൽ ഭക്ഷണം തന്നു. ശേഷം നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു: നിന്റെയടുക്കൽ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖത്തോടുകൂടിയതും യുദ്ധം ചെയ്യു

കയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹാത്മാവ് വരാൻ പോകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നതാണ്. യമൻ ദേശത്തു നിന്നായിരിക്കും വരിക. അദ്ദേഹം ഒട്ടകപ്പുറത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നതാണ്. പുതപ്പ് പുതച്ചിരിക്കും, ഉള്ളതിൽ തൃപ്തനായിരിക്കുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാൾ ചുമലിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കും. നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധവാണെന്നു തോന്നുംവിധം വളരെ യുക്തിപൂർവ്വം കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നയാളായിരിക്കും. ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ യഹൂദികൾ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളങ്ങനെയെല്ലാം പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷെ ഇത് ആ പറഞ്ഞ നബിയല്ല. അതായത് നബി^(സ) അവർ പറഞ്ഞ ആ നബിയല്ല എന്ന്. ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെ ഏതൊരു കാര്യമാണോ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്, അതിൽനിന്നും ഞാൻ വിരമിക്കുകയാണ്. തുടർന്ന് പറഞ്ഞു: എന്നെ നബി^(സ) തിരുമേനി അയച്ചതാണ്. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയ ഉടമ്പടി നിങ്ങൾ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങളെന്നെ ചതിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നബി^(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തിരുമേനിയുടെ മുകളിൽ കല്ലുരുട്ടി വീഴ്ത്താനായി അറബിൻ ജഹാൾ മേൽക്കൂരയിൽ കയറിയതും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവർക്ക് ഒരു വാക്കുപോലും പറയാൻ കഴിയാതെ നിശ്ശബ്ദരായി. നിങ്ങളോട് നബി^(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, നിങ്ങൾക്ക് പത്തു ദിവസത്തെ കാലാവധി തരാം. എന്റെ പട്ടണത്തിൽനിന്നും പുറത്തു പോകുക എന്നും അതിനുശേഷം ഇവിടെ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അവന്റെ തല ഞാനെടുക്കുന്നതാണ് എന്നുമാണ്. ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ യഹൂദികൾ അതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലായിരുന്നു. അവരുടെ യാത്രാമൃഗങ്ങൾ സൂജദർ എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു. അശ്ജഅ് ഗോത്രക്കാരിൽനിന്നും ഒട്ടകങ്ങൾ വാടകക്കെടുക്കുകയും യാത്രക്കു സജ്ജമാകുകയും ചെയ്തു.

യഹൂദികളുടെ പെരുമാറ്റ രീതികളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് സാനി^(റ) ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു: ബന്നുഖുറൈസ കാണിച്ച വിശ്വാസവഞ്ചന തള്ളിക്കളയാൻ പറുന്ന ഒന്നായിരുന്നില്ല. ഖന്ദബ് യുദ്ധത്തിൽനിന്നും തിരിച്ചെത്തിയ ഉടനെതന്നെ നബി^(സ) തിരുമേനി സ്വഹാബാക്കളോടു പറഞ്ഞു: ആരുംതന്നെ വീടുകളിൽ വിശ്രമിക്കരുത് ഏറ്റവും ആദ്യം ബന്നുഖുറൈസയുടെ കോട്ടയിൽ എത്തിച്ചേരുക. ബന്നുഖുറൈസയോട് അവർ വിശ്വാസവഞ്ചന കാണിച്ചത് എന്തിനായിരുന്നു എന്നു ചോദിക്കുന്നതിനായി ഹദ്റത്ത് അലി^(റ)യെ നബി^(സ) തിരുമേനി ബന്നുഖുറൈസയിലേക്കയച്ചു. ബന്നുഖുറൈസ ലജ്ജിക്കുകയോ മാപ്പു പറയുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു പകരം ഹദ്റത്ത് അലിയെയും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരെയും അനാവശ്യം പറയുകയാണുണ്ടായത്. നബി^(സ) തിരുമേനി

യെയും കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളെയും അസംഭ്യം പരയുകയുണ്ടായി. ഹദ്റത്ത് അലി അവരുടെ ആ മറുപടിയുമായി തിരിച്ചെത്തിയപ്പോഴേക്കും നബി^(സ) തിരുമേനി സ്വാബാക്കളുമായി ബന്ധുബന്ധങ്ങളുടെ കോട്ടയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

നബി^(സ) തിരുമേനി യഹൂദികളുടെ കോട്ടയുടെ സമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ അവർ കോട്ടവാതിലുകൾ അടച്ചുകൊണ്ട് മുസ്ലിംകളോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ സ്ത്രീകളും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. കോട്ടയുടെ താഴെ ഏതാനും മുസ്ലിംകൾ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു യഹൂദി സ്ത്രീ മുകളിൽനിന്നും കല്ലെറിഞ്ഞ് ഒരു മുസ്ലിമിനെ വധിച്ചു.

ബന്ധുബന്ധങ്ങളുടെ തലവൻമാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന അറബി സുഅദി എന്ന വ്യക്തി തന്റെ സമുദായത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ തികച്ചും വിശ്വാസവഞ്ചനയാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി ഒന്നുകിൽ മുസ്ലിംകളായിത്തീരുക അല്ലെങ്കിൽ ജിസ്യ (കപ്പം) കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകുക. യഹൂദികൾ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാകുകയുമില്ല ജിസ്യ നൽകുകയുമില്ല. അതിലും ഭേദം വധിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ആ വ്യക്തി പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനാകുകയാണ്. ഇതും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ കോട്ടയുടെ പുറത്തുവന്നു. അയാൾ കോട്ടയിൽനിന്നും പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മുസ്ലിംകളുടെ ഒരു സംഘം ചോദിച്ചു: അതാരാണ്. അയാൾ പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഇന്നയാളാകുന്നു. മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമ പറഞ്ഞു: താങ്കൾ സമാധാനത്തോടെ പോയിക്കൊള്ളുക. ശേഷം അല്ലാഹുവിനോട് ദുആ ചെയ്തു. അല്ലാഹുവേ മാനുരായ മനുഷ്യരുടെ കുറവുകൾ മറച്ചുവെക്കുന്ന നന്മയിൽനിന്നും നീ എന്നെ ഒരിക്കലും തടയരുതേ. നബി^(സ) തിരുമേനിക്ക് ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം ലഭിച്ചപ്പോൾ മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമയെ ചോദ്യം ചെയ്തില്ല. മറിച്ച് തലയാട്ടി സമ്മതിക്കുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലിംകൾ നബി^(സ) തിരുമേനിയുടെ ശിക്ഷണ പ്രകാരം എപ്പോഴും നീതി പൂർവമാണ് പെരുമാറിയിരുന്നത്.

ഖൈബർ വാസികളുടെ പരാക്രമത്തെക്കുറിച്ചും അബൂറാഫിഅ് യഹൂദിയുടെ വധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംഭവത്തെക്കുറിച്ചും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഹുസൂർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: അബൂറാഫിഇനെ വധിക്കുന്നവരിൽ ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് മീർസാ ബശീർ അഹ്മദ് സാഹിബ് ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദീകരണം ഇപ്രകാരം നൽകുന്നു: ഏതെല്ലാം യഹൂദി നേതാക്കളുടെ ധിക്കാരപരവും പ്രകോപനപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊണ്ടാണോ ഹിജ്റ അഞ്ചാം വർഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ മുസ്

ലിംകൾക്കെതിരായി അഹ്സാബിലെ കൊടും ഫിത്നയുണ്ടായത് അതിൽ ഹുയ്യിബിന് അഖ്തബ് ബന്ധുബന്ധങ്ങളുമായി ചേർന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. തന്റെ ചെയ്തികൾക്ക് ശിക്ഷ ലഭിക്കേണ്ട ഘട്ടത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ അബൂറാഫിഅ് എന്ന് വിളിപ്പേരുള്ള സലാം ബിൻ അബി ഹുബൈഖ് അപ്പോഴും ഖൈബറിൽ സ്വതന്ത്രമായി കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. നജ്ദിലെ കാടന്മാരും യുദ്ധക്കൊതിയൻമാരുമായ ഗോത്രങ്ങളെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരായി പ്രകോപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നബി^(സ) തിരുമേനിയോടുള്ള ശത്രുതയിൽ തികച്ചും കഅബ് ബിൻ അശ്റഫിന് സമാനമായിരുന്നു. തിരുനബി^(സ)യെ ആക്രമിക്കുന്നതിനായ ഗത്ഫാൻ ഗോത്രത്തിന് കണക്കറ്റ ധനം നൽകി സഹായിച്ചു. എന്നിട്ടും അബൂറാഫിഅ് തൃപ്തനായില്ല അയാൾ വിദേശത്തിന്റെ എരിച്ചിലിൽ മുസ്ലിംകളുടെ രക്തദാഹിയായി. നബിതിരുമേനിയുടെ അസ്തിത്വം അയാളുടെ കണ്ണിൽ മുളളുപോലെ തറച്ചു. തുടർന്ന് അയാൾ അഹ്സാബ് യുദ്ധത്തിലെ പോലെ തന്നെ നജ്ദിലെ ഗത്ഫാൻ ഗോത്രത്തിലും മറ്റു ഗോത്രങ്ങളിലും ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ അവരെ ഒരു വൻസൈന്യത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ സജ്ജമാക്കി. കാര്യങ്ങൾ ഇത്രത്തോളമെത്തിയപ്പോൾ മുസ്ലിംകളുടെ കൺമുന്നിൽ അഹ്സാബിന്റെ ചിത്രം തെളിഞ്ഞുവന്നു. അപ്പോൾ ഖദ്റജ് ഗോത്രത്തിലെ ഏതാനും അൻസാറുകൾ നബി^(സ) തിരുമേനിയുടെ മുന്നിൽ ഹാജരായിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ഈ ഫിത്നകളുടെയെല്ലാം കാരണക്കാരനായ അബൂറാഫിഇനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രതിവിധിയുമില്ല. നബി^(സ) ആലോചിച്ചു ഈ രാജ്യത്ത് വ്യാപകമായ രക്തച്ചൊരിച്ചിലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ നല്ലത് കുഴപ്പവും ഫിത്നയും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരാളെ വധിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ സ്വഹാബാക്കൾക്ക് അതിനുള്ള അനുമതി നൽകി. അബൂല്ലാഹ് ബ്നു അതീഖ് അൻസാരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമ^(റ) ഉൾപ്പെടുന്ന നാല് ഖദ്റജി സ്വഹാബിമാരെ അബൂറാഫിഇന്റെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. പോകുമ്പോൾ അവർക്ക് ശക്തമായ നിർദ്ദേശം നൽകി: സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും ഒരു കാരണവശാലും വധിക്കരുത്. അങ്ങനെ 6 ഹിജ്റിലെ റമദാൻ മാസത്തിൽ ഈ സംഘം പുറപ്പെട്ടു. വളരെ കൗശലപൂർവ്വം അവരുടെ കൃത്യം നിർവഹിച്ചു തിരിച്ചെത്തി. അങ്ങനെ ആപത്തിന്റെ ആ കാർമ്മേഘം മദീനയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നും നിങ്ങളിട്ടി.

സീറത്തു ഖാത്തമുന്നബിയ്യിനിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: അബൂറാഫിഇനെ വധിക്കുവാൻ അനുവാദം നൽകിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചർച്ചയുടെ പ്രത്യേകം ആവശ്യമില്ല കാരണം അബൂറാഫിഇന്റെ രക്തദാഹിയായിക്കൊണ്ടുള്ള ചെയ്തികൾ ചരിത്രത്തിലെ തുറന്ന ഏടുകളാണ്.

ആ സമയത്ത് മുസ്‌ലിംകൾ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ആപത്തു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. രാജ്യം ഒന്നടങ്കം മുസ്‌ലിംകളെ തുടച്ചു നീക്കാൻ തുനിഞ്ഞിരുന്നു. ഇത്തരം സങ്കീർണ്ണമായ അവസ്ഥയിൽ അബൂറാഫിഅ് അറബ് ഗോത്രങ്ങളെ ഇസ്‌ലാമിനെതിരായി വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരികയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽക്കൂടി അഹ്‌സാബ് യുദ്ധത്തിലേക്ക് അറേബ്യയിലെ കാടന്മാരായ ഗോത്രങ്ങളെ തിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ട് മദീനയുടെമേൽ ആക്രമണം നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അറേബ്യയിൽ അന്ന് നിതി ലഭ്യമാകുന്നതിനായി യാതൊരു ഭരണകൂടവും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോ ഗോത്രവും സ്വതന്ത്രരും സ്വയം ഭരണാവകാശമുള്ളതുമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ മാത്രം സുരക്ഷയ്ക്കായുള്ള പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്തിരുന്നില്ല. നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഭരണകൂടം നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ സ്വന്തം ഭരണകൂടമായിരുന്നു. ഏതായിരുന്നാലും അത്തരം അവസ്ഥയിൽ സ്വഹാബാക്കൾ ചെയ്തത് തികച്ചും ഉചിതവും ന്യായമായതുമായിരുന്നു. യുദ്ധാവസരത്തിൽ ഒരു സമൂഹം മരണത്തെ മുഖാമുഖം കാണുമ്പോൾ ഇത്തരം തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുക എന്നത് തികച്ചും അനുവദനീയമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ഹദ്റത്ത് ഉസ്‌മാൻ(റ)ന്റെ ശഹാദത്തിനുശേഷം ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്‌ലമ ഏകാന്തവാസം സ്വീകരിച്ചു. ഒരു മരത്തിന്റെ വാൾ ഉണ്ടാക്കി. ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്‌ലമ പറയുന്നു: നബി(സ) തിരുമേനി എനിക്കൊരു വാൾ ഉപഹാരമായി നൽകിയിരുന്നു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: ഇതുകൊണ്ട് നീ മുശ്‌രികീങ്ങളുമായി അവർ നിന്നോട് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുവരെ ജിഹാദ് ചെയ്യുക. എന്നാൽ മുസ്‌ലിംകൾ പരസ്പരം കൊല്ലാൻ തുടങ്ങുന്നതു നീ കാണുമ്പോൾ ഈ വാൾ ഏതെങ്കിലും കല്ലിൽ അടിച്ചു പൊട്ടിക്കുക. അതിനുശേഷം നീ മരണംവരെ വീടിനകത്തിരിക്കുക. ആയതിനാൽ അദ്ദേഹം അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. കുഴപ്പങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നുനിന്നു. ജമൽ യുദ്ധത്തിലും സ്വീഹ്ഫീൻ യുദ്ധത്തിലും അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തില്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഹാത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. വ്യത്യസ്ത നിവേദനങ്ങളിലാ

യി 43, 46, 47 ഹിജ്‌രിയിൽ മദീനയിൽ വഹാത്തായി എന്നു കാണാം. ആസമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് 77 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് മദീനയുടെ അമീർ ആയിരുന്ന മിർവാനുബ്നു ഹകം ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനാസ നമസ്‌കരിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെ ആരോ ശഹീദാക്കിയതാണെന്നും ചില നിവേദനങ്ങളിലുണ്ട്.

ഹുസൂർ പറഞ്ഞു: നമസ്‌കാരത്തിനുശേഷം ഞാൻ ഒരു ജനാസ നമസ്‌കരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. സ്വദർദീൻ സാഹിബിന്റെ മകൻ ബഹുമാന്യ താജ്ദീൻ സാഹിബിന്റേതാണത്. അദ്ദേഹം ഫെബ്രുവരി 10 ന് 84 ാം വയസ്സിൽ വഹാത്തായി. **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അദ്ദേഹം മുസി ആയിരുന്നു. യുഗാണ്ടയിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. 1967 ൽ യു.കെയിൽ താമസമാക്കി. 1984ൽ ഇസ്‌ലാമാബാദിനുവേണ്ടി ഭൂമി വാങ്ങിയപ്പോൾ ഇസ്‌ലാമാബാദിനുവേണ്ടി സേവനം ചെയ്തു. തുടർന്ന് ഇരുപത്തിരണ്ട് വർഷം ഇസ്‌ലാമാബാദിൽ വളരെയധികം ആത്മാർഥതയോടെ നിഷ്കളങ്കമായ സേവനത്തിനുള്ള തൗഫീഖ് ലഭിച്ചു. ഇസ്‌ലാമാബാദിലെ ആദ്യത്തെ ജൽസ മുതൽ അവസാനത്തെ ജൽസവരെ അശ്രാന്ത പരിശ്രമം നടത്തി. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മുഹമ്മദ്(അ)ന്റെ അതിഥികൾക്ക് ആകുന്നത്ര സൗകര്യങ്ങളൊരുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അല്ലാഹു മർഹൂമിനോട് മഗ്‌ഫിറത്തോടും കാരൂണ്യത്തോടും കൂടി പെരുമാറട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളിലും തലമുറകളിലും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെതന്നെ ആത്മാർഥതയും കുറും വർധിപ്പിക്കുമാറാകട്ടെ. അവർക്ക് ക്ഷമയും സഹനവും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. (ആമീൻ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ - وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ - عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ -

Friday Sermon delivered by **Hadrat Khalifatul Masih Al-khamis** (atba) at Baitul Futuh, London, UK. – on 14.02.2020

Malayalam Translation: **Moulavi K. Najmuddin Muriyakkanni** For Malayalam Desk, Qadian.

Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516